

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Paraenetico Apologetica In Vitam Mirabilem,
& Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De
Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S.
Brigittæ in Hispania Fundatricis**

Tanner, Jan

Neap., 1690

Censura Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini D. F. Ioannis Bonilla Soria

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

ECCELLENTISS. SIG.

DOm. Ant. Parrino , e Michele Luigi Mutii
Socîi Stampatori in questa Fedelissima Città,
supplicando espongono à V.E. come desiderano reim-
primere nella loro nuova Stamparia un'Operetta im-
pressa l'anno 1672.in Praga intitolata *Dissertatio Pa-
rænetico Apologetica in Vitam mirabilem Venerabilis Vir-
ginis Marine de Escobar, Vallisoletanae Authore R.P.Ioa-
ne Tanner Soc.Iesu.Theol.* supplicano per tanto V.E.re-
star servita ordinare la commissione di detto Libro al-
la revisione , che l'haveranno à gratia ut Deus,&c.

*Illustriss. D.Ioannes Bonilla Episcopus Auriani videat ,
& in scriptis referat .*

Carrillo Reg. Soria Reg. Gaeta Reg. Moles Reg.
Miroballus Reg. Iacca Reg.

C E N S U R A

*Illustrissimi , ac Reverendissimi Domini D.'F. Ioannis
Bonilla Soria Carmelitani de Observantia ; olim in Pro-
vincia sui Ordinis Castellana semel , & iterum Provin-
cialis , & Regis Catholici Caroli Secundi Concionatoris ;
Nunc Arianensis Ecclesiæ in Regno Neapolitano Præsulis,
& ipse Regis Catholici à Consiliis &c.*

EXCELLENTISSIME DOMINE

HANC Parænetico apologeticâ Dissertationem ;
quam jussu Excellentiae Tuæ avidè perlegi ,
adeo Sacrae Scripturae Sanctorum Patrum Doctrinis ,
& Theologiae mysticae principiis conformem reperi ; ut
nec

nec in minimo apice ab ipsis discrepare scrupulosus
quis (me teste) possit garrere . Si enim (ut docet Car-
dinalis Turrecremata in prologo revelationum Sanctæ
Brigittæ) ad discernendas veras revelationes à falsis ,
aprobatio earundem à gravibus , expertis , Sapienti-
bus , ac Spiritualibus viris debet fieri : quænam (quæso)
sunt in Ecclesia in hoc genere revelationum , quæ ma-
jori , digniori que approbatione præfulgeant ? Sufficiat
unus pro mille , Venerabilis , non solum mihi : non
solum toti Hispaniæ , verum etiam toti terrarum Orbi ,
Pater Ludovicus à Ponte Societatis Jesu , cujus bea-
tificationem , jam (Sacra Sæde ordinante) in dies in-
credibili anxietate ultimæ attenduntur dispositiones .
Hic namque tantus Magister , qui non solum regulis
misticæ Theologiæ instructus , sed absque dubio super-
no etiam lumine illustratus , Venerabilis Virginis Ma-
rinæ de Escobar per triginta , & amplius annos , con-
fessiones , revelationes , extases , & raptus matura
consideratione , attentaque inspectione direxit , quan-
tum prædictæ Virginis vitam , & revelationes extule-
rit , nullus , qui primam partem mirabilis illius vitæ
lustraverit , ignorare poterit : Et certe , si hujus dignis-
simam occupationem attendamus , & si non æquali ;
armoniosa tamen acclamatione usurpare possemus il-
lud Divi Thomæ circa S. Bonaventuram , vitam Sera-
phici Francisci scribentem , mirabile proculdubio
dictum : *Sinamus Sanctum pro Sancto laborare* : Dum
ergo approbationem Sapientum , Spiritualiumque Vi-
rorum , tamquam indispensabilem conditionem ad
discernendas veras revelationes a falsis requirimus .
Quis (Omissio doctissimo Societatis Cætu , qui uno ore
fat approbavere revelationes) Ludovicum vitam Ma-
rinæ scribentem inspexerit , aliam requireret aproba-
tionem ? quasi non sufficeret unum Ludovicum vitæ
excel-

excelentia, & magisterii spiritualis gloria præfulgidum, pro tam singulari Dei Ancilla laborasse.

Nec carent hujusmodi revelationes felici signo ab Albergino in suo Manuali Qualificatorum, Cap. 45. num. 9. pro discernendis veris à falsis revelationibus, requisito: quod signum ex parte effectus, quem revelatio in animo, cui fit, efficit, & operatur, debet attendi: Si enim revelatio hominem humilem, flexibilem, & disciplinatum relinquit; proculdubio vera est, ait Alberginus.

Quisqui vitam hujus Venerabilis Servæ Dei, vel e limine salutaverit, non illius humilitatem, & animi docilitatem est admiratus? indignam se semper harum coelestium revelationum profitebatur. Ad easdem scribendas non nisi Confessorum, iteritatis præceptis, se accingebat: Quinimò Divino sæpe præcipiente Numine humili efficacia renuebat, Celestem adverteret controversiam inter Deum, & Marinam, qui ejus vitam, & revelationes perlegerit. Divinum adest præceptum, ut scriptis mandet, quod illi datur intelligi. *Scribe, quod tecum ago*; Humilis ex parte Marinæ correspondet supplicatio, se indignam, & inhabilem ad hujusmodi onus. Instat Divina jussis, sed adhuc timet, adhuc in oratione pro excusatione perseverat; sed tamen vincitur. Cum namque ejus humilitas, cum conformitate Divinæ voluntatis esset conjuncta, quod humilitate renuebat, conformitate tandem exequitur. Non ignorabat aiebat S. Maximus, Humilia 8. de Epiphania loquens de Præcurfore: *Prophetarum ille præcipuus, Divinis præceptis obediendum, sed ministerium sibi à Domino impositum noluit sine suæ humilitatis confessione complere, itaque, & fidelis humilitas præcata est Dominum, & obedientia implevit obsequium.*

Hoc Maximus de Præcurfore. Hoc ego de Vene-

b

rabi-

rabili hac Virgine . Non ignorabat illa Divinis præceptis obediendum , sed tamen fidelis humilitas præcata est Dominum, & obedientia implevit obsequium. Si ergo pro declaranda vera revelatione humilitas, ut effectus requiritur: Vix in Ecclesia invenietur, qui post revelationes sic humiliata permanferit . Humilitatem (ait Alberginus)sequi debet ut Comes individuus flexibilitas voluntatis ad directionem Confessoris. Auscultemus Marinam cum Deo aliquando colloquentem . *Si tu velles , aiebat , libenter dicerem meo Patri spirituali, cui committis mea scripta, ut omnia, quæ in ipsis reperiuntur , & quæ ipsi non integerrimè satisfaciunt, deleat, laceret, & destruat.* Non ne quæso Marina Divinum accepit Oraculum, *facit ad meam gloriam, ut hoc scribes.* Cur ergo tam subiecta placito Confessoris? Cur ad nutum dirigentis laceret, quod Deo approbante scribit? Erat tam docilis, tam flexibilis animo, ut licet in his , quæ scribebat nihil absurdi inveniri certo certius sciret: semper tamen pendebat ab ore Confessoris; Aliam inspexerit Tereſiam , qui in flexibilitate, & docilitate animi attenderet Marinam . Si enim Tereſia dum Divina fueretur familiaritate cum Christo se à deliciis huiusmodi retrahebat; ob præceptū Patris spiritualis, ne deluderetur, timentis: Christo obiiciens, ut se ab ejus familiari cōmercio subtraheret: Quid aliud faciebat Venerabilis hæc Virgo, dum quod certo certius in sua privata revelatione cognoscebat absque ulla pertinacia : immo maxima sui resignatione, voluntati Confessoris submittere, non solum non renuebat, immo absque tali submissione minus securum iudicabat . En ejus humilitatem post revelationes . En sine comparatione mansuetissimam animi flexibilitatem. Si ergo humilitas cum flexibilitate evidēs est signum veritatis revelationum juxta Alberginum ex
sen-

sententia Sanctorum Patrum : Hujus Venerabilis Vir-
ginis revelationes in offenso pede, debent currere .

Cancelarius Parissiensis aliud ponit signum pro evi-
denti discretionem veræ revelationis à falsa . En illud:
puritas , & integritas veritatis eorum , quæ revelan-
tur . De puritate quisque vitam Marinæ, vel cæcutien-
ti oculo lustraverit, revelationum ejus puritatem , non
solum non videat , verum & admiretur ? Odorant
omnia sua scripta (nescio) quid Divinum, ut omnes tra-
hant in odorem unguentorum suorum . Quæ ad eru-
ditionem spiritualium ex illius calamo Divina reve-
latione emanarunt : Multo prestantius , quam aurea
illa Herculeæ catenâ , ex ejus ore procedens omnes
non solum dictis ejus acquiescere facit ; immò impe-
riosa jucunditate compellit . Labia ejus distillantia
myrram primam (ajebat Salomon) de verbis Sunamiti-
dis . Labia hujus dilectæ Sponsæ Christi , vero verius
myrram primam distillantia . Si enim juxta Naturales
in hoc distinguitur myrra prima a secunda; quod pri-
ma liquor est ex corde ardoris solis radio percussus , ea
quæ ex ore Marinæ ut scripto mandarentur , processe-
runt : abundantia quædam fuit ex ejus corde, non tam
percussio , quam illuminatio , radiis veri Solis justitiæ .
Quot revelationes protulit: tot lilia puritatis Ecclesiæ
produxit . Quis scripta hujus Venerabilis Virginis le-
git, qui non purior evasserit ? loquatur Hispania .
Testimonium ferat Germania . Felix illius patria Pin-
cia exaudiatur : Et si parva sunt ista, unum pro mille ;
ejus sincero animo legat , qui dubitaverit, revelatio-
nes . De integritate eorum , quæ ipsi sunt revelata
nil dicere convenit . Clamant namque informationes
pro ejusdem beatificatione ex dispositione Aposto-
lica factæ : Nil ipsi revelatum quod magna ex par-
te non fuerit adimpletum : & si aliqua desunt , sciat

Scrupulosus, quod Divinis revelationibus determinatum tempus non est constitutum. Ricardus à S. Laurentio aliud irrefragabile requirit signum pro vera revelatione dignoscenda. Conformitatem scilicet revelationum ad Sacram Scripturam, & Sanctorum Patrum Doctrinam. Atentè legantur revelationes hujus Venerabilis Virginis: Nihil Sacrae Scripturae, Sanctorumque Patrum Doctrinis dissonum, sed omnia ejus scripta sic conformia invenientur, ut nullum sit verbum, quod veritates Sacrae Scripturae non eructet, Sanctorumque Patrum Doctrinam non redoleat. Si enim juxta Divum Augustinum in Psalmo 90. Concione 1. Divinae Scripturae literae vocantur delatae de Caelo. Ipsum auscultate. *De illa Civitate unde peregrinamur litterae nobis venerunt, ipse sunt scripturae, quae nos hortantur, ut bene vivamus.* Si ergo litterae quae mediante revelatione de Caelo veniunt, non solum conformes Sacrae Scripturae, immo verius Sacra Scriptura vocari debent; ea, quae Venerabilis Marina in suis revelationibus scripsit, proculdubio Sacrae Scripturae, & à fortiori doctrinae Sanctorum Patrum conformia esse nullus non videt. Continua Sanctorum Angelorum Dignatione fruebatur: Hi sunt nuntii, quibus litterae nobis innotescunt. Nec Maledicus quisquam contradicet, dum dicere potest, de hoc nobis dubium. An spiritus, qui Marinae assistebant boni Angeli essent, an mali: Cum enim ex reliquis signis à nobis jam recensitis constet huiusmodi Marinae revelationes maximam in ipsa semper humilitatem, excitasse, quam quidem Maligni Spiritus (nullo Sanctorum Patrum non annuente) excitare non possunt: Manifestum relinquitur Spiritus Marinae in majori vitae suae spatio assistentes de genere bonorum esse: Nemo namque dubitare potest humilitatem, patientiam, despectum sui: incredibilem dolorum tolerantiam, & alia

alia hujus modi à spiritu bono, & in spiritu Santo fundato procedere debere: quod evidentius fiet si atente inspiciantur ejus scripta: puritatem namque redolent: gravitatem verborum, & quidem non ordinariam habent: Edificationem legenti afferunt; profectum spirituales augescunt: Divinum cultum loquaci silentio persuadent, ita ut de illis vero verius, quàm celebris ille Lusitanus in laudē cujusdam Spiritualis Rescripti dicere possimus.

Non hic invenies mendacii condita lussu

Ulla: nec impuros: Lector Amice: Sales

Quin resoluta feras non fuco jura superni

Fulta: sed eximia religione Dei.

Revelationes ergo hujus Venerabilis Virginis, quæ ratione nunc immediate dictorum Divinum quid redolent: à conformitate cum Sacra Scriptura, & cum Doctrina Sanctorum Patrum non deficere: firmo judicio asseverare non solum possumus, immo debemus; ne à regulis omnium Spritualium tamquam ignorantes exclusi nigro lapide notemur.

Ultimum jam signum accedat pro terminando iudicio circa Venerabilis Marinæ revelationes hoc est insententia omnium spiritualium conditio personæ: pro quo signo loquatur (ut jam dixi) Pincia tota ejus felix Patria, quæ ita ipsam venerabili Amore ob ejus heroycas Virtutes prosequitur, ut de ejus laudibus, post tot temporum curricula loqui non desistat. Iudicium ferat Sacra Societatis Religio, quæ ipsā velut pia mater semper in sinu fovit, & ad ubera lactavit: cujus testimonium ita mihi pro veritate harum revelationum firmū est, ut dicere auderē, nullatenus à veritate in spiritualibus deviasse illum, quem Sacra Societatis Veneranda Religio sua approbatione confirmat. Loquantur heroycæ ipsius Marinæ virtutes, ejus in omnibus,
vita

vita exemplaris, ita eximia, ut intot annorum curriculis nullus extiterit, qui de hujus Venerabilis Virginis, & sancta ejus inter mundi pericula conversatione, vel dubiosum verbum protulerit. Loquantur denique pro conditione personae ejus admirandae revelationes: & pro securissima revelationum harum approbatione, loquatur ejus purissima vita: fecit enim omnia, quae scripsit, & recte scripsit, ut sancte viveret: ita ut potiori jure de Nostra Virgine possit decantari, illud Ioannis Ovyeni, libro 2. & Epigrammate 25.

Qui scribenda facit: scribitve legenda, Beatus

Ille: Beatior es tu, quod utrumque facis

Digna legi scribis: facis & dignissima scribi.

Scripta probant doctum te, tua facta probum.

Hoc meum iudicium pro revelationibus, & pro Venerabili Marina hoc meum suffragium: pro Apologia, & Autore, cujus encomia celebrare, ommito, & quia notissima mundo, & quia quae non possunt digne explicari calamo, melius extolluntur silentio. Quo vero attinet ad regiam jurisdictionem, hujusque Regni pragmaticas, sanctiones, in nullo nec negiae jurisdictioni obest; nec juribus Regni contrariatur. Sic sentio salvo &c. Arianen. 30. Junii anno 1690.

Frater Ioannes Episcopus Arianensis.

Visa supradicta relatione imprimatur, & in publicatione servetur regia Pragmatica.

Carrillo Reg. Soria Reg. Gaeta Reg. Moles Reg.
Miroballus Reg. Iacca Reg.

FA